

Beste Marianne,

Vijf jaar na nu, in mei 2025, bevind ik me op het platteland in Twente, Oost-Nederland. Ik woon in een woongemeenschap. Ons gebied beslaat enkele hectares en omvat een groot gemeenschappelijk gebouw met ruime keuken, gezamenlijke woonkamer en eetkamer. Onze gemeenschap bestaat uit 15 "tiny houses" waar enkele gezinnen en vrijgezellen wonen. Elk huisje heeft zijn eigen sanitair met toilet en douche. In het gemeenschappelijk gebouw ontmoeten we elkaar, organiseren we bijeenkomsten met dans, yoga, taichi en andere activiteiten. Ook hebben we een gemeenschappelijke woonkamer en een gemeenschappelijke studeer/thuiswerk kamer. Daar is goede internetverbinding via glasvezel. Iedereen draagt bij aan het voedselbos en de moestuin. Daar groeien fruitbomen, appels, peren, kersen en vijgen, evenals walnoten en hazelaars en tamme kastanjes en vlier. Ook hebben we bessenstruiken, frambozenstruiken, aardbeienplanten en telen we groentes als pompoen, courgette, sperziebonen, spinazie, wortels, venkel etcetera. Ook is er een grote kruidentuin met rozemarijn, tijm, basilicum, munt, peterselie, bieslook, oregano, salie en lavendel. Er is een badvijver, daar zwemmen we zomers in, maar die gebruiken we ook om in droge tijden onze tuin water te geven. We hebben enkele bijenkorven en maken onze eigen honing. De Gemeenschap is omringd door natuur, waaronder vele bomen. Op een half uur rijden is een grote stad.. Daar zijn kledingzaken, groentewinkels, bakkers, supermarkten en enkele restaurants. In termen van technologie gebruiken we nog steeds internet, maar via de glasvezel. In onze gemeenschap werken de meesten vanuit huis, gemiddeld een werkweek van 20 uur. Leraren, kunstenaars. Zij die werkzaam zijn als verpleger psycholoog, of administratief medewerker werken grotendeels op een kantoor in de grote stad.

Wereldwijd zijn er veel vergelijkbare gemeenschappen ontstaan na de corona crisis. Ook zie je een verdeling in de maatschappij. Er zijn mensen die liever in de grote stad wonen, terwijl anderen het platteland prefereren. In het algemeen reizen we minder, we blijven meer binnen Europa en reizen veelal met de trein of een (deel)auto. De natuur is grotendeels hersteld. Er zwerven weer wolven door Nederland, het water is schoner en er zwerft minder wegwerpplastic rond. Biologisch voedsel is nu standaard. Twee jaar geleden hebben we alle bestrijdingsmiddelen die giftig zijn verboden. Tevens is er in Europa de beslissing genomen om alleen nog diervriendelijk vlees te produceren. Oftewel, via de duurzame, methode die past bij de biologische landbouw. Men eet wel minder vlees, gemiddeld nog een a twee keer per week. De politiek heeft gekozen voor een basis inkomen voor iedereen en een topinkomen.

Zelf ben ik docente TaiChi, Dans en theater geworden op een middelbare school. Ik mediteer dagelijks en we dansen veel, zowel met de bewoners van de woongemeenschap als met andere mensen uit Twente. Hoe ik hier terecht ben gekomen? Ik ben meer en meer de roep van mijn hart gaan volgen. Vrienden van mij waren voor de crisis al gestart met het opzetten van een woongroep of een voedselbos. Ik ben me steeds meer met hen gaan verbinden. Helemaal toen je in de maatschappij een tweedeling zag tussen hen die technisch ingesteld zijn en zoveel mogelijk digitaal en online wilden zijn en hen die hun hart gingen volgen en dat gingen doen wat hen blij maakt, in nauw contact met andere mensen. De boodschap aan jou Marianne is het volgende: Zorg goed voor jezelf, voor jouw geestelijke en lichamelijke gezondheid en voor de natuur in je directe omgeving. Blijf luisteren naar de stem van je hart en ga door met Tai Chi en dans. Blijf verbonden met je vrienden, zowel online als offline.